

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ARAD

Secția de contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale

Dosar nr.2010

Operator

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2182

Ședința publică din data de 2010

Președinte :

Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamanta X SRL ARAD în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE ARAD - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantei - avocat Gabor Miruna din Baroul Arad, lipsă fiind reprezentanta pârâtei.

Acțiunea este legal timbra cu 47 lei taxă judiciară de timbru și 0,3 lei timbru judiciar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care reprezentanta reclamantei arată că nu mai are de formulat alte cereri și cere respingerea solicitării pârâtei de a se înlătura concluziile raportului de expertiză pentru motivele arătate în preambulul obiecțiunilor (fila 224 dosar) în condițiile în care instanța dintr-un început a solicitat recomandarea de experți contabili care au și specialitate fiscală, când instanța respinge cererea pârâtei, întrucât rezultă din raportul de expertiză fără nici un dubiu că acesta a fost întocmit de un expert contabil care are și calitatea de consultant fiscal.

Instanța încuviințează onorariul final pentru raportul de expertiză întocmit în cauză, în cuantum de xxxx lei, sens în care se va emite o adresă către Biroul Local de Expertize Arad.

Nemaifiind formulate alte cereri și constatând cauza în stare de soluționare, instanța declară încheiată faza probatorie și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei solicită în principal admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, iar în subsidiar admiterea acțiunii raportat la concluziile raportului de expertiză, cu cheltuieli de judecată; depune concluzii scrise.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță la 2010, reclamanta SC X SRL a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând instanței anularea în parte a deciziei de impunere nr./11.2009, emisă de pârâta pentru suma de xxxxx lei, reprezentând TVA și accesoriile acesteia, și în parte raportul de inspecție fiscală nr./11.2009, întocmit de aceeași pârâta,

pentru sumele de mai sus și anularea deciziei nr. xxxx/03.2010, emisă de pârâtă, prin Biroul Soluționare Contestații, în partea privitoare la soluționarea contestației reclamantei împotriva deciziei de impunere și raportului de inspecție fiscală identificate mai sus, pentru debitele menționate, cu cheltuieli de judecată, în motivare arătând că organele de inspecție fiscală au verificat TVA pentru perioada 01.09.2008 - 30.04.2009, prilej cu care au stabilit că singurele bunuri mobile identificabile în hala de producție și care ar putea fi utilizate de petentă în continuare în scopul desfășurării activității și într-o altă locație sunt în sumă totală de xxxxxlei, conchizând că din suma totală de xxxxx lei, reprezentând imobilizări în curs, care se găsesc în soldul contului 231.01 la data de 30.04.2009, diferența în sumă de xxxxx lei reprezintă valoarea unor bunuri și servicii care au fost puse la dispoziție gratuit altor persoane, operațiune care este asimilată livrărilor de bunuri, respectiv prestărilor de servicii efectuate cu plata, dar cu ocazia controlului efectuat s-a ignorat că prevederile menționate în actul de control nu sunt aplicabile în cazul petentei devreme ce nu a intermediat o prestare de servicii, pe de altă parte nu s-a verificat în ce măsură s-a dedus TVA la momentul achizițiilor, întrucât facturile respective au fost emise și înregistrate înainte de perioada controlului și devreme ce s-a evidențiat că nu pot fi identificate faptic bunurile nu se poate susține nici că au fost puse în mod gratuit la dispoziția altei persoane, în consecință reclamanta nu datorează TVA colectată suplimentar în sumă de xxxxx lei și majorări de întârziere; cât privește faptul că s-a stabilit TVA colectată suplimentar în sumă de xxxxx lei, asupra bazei de impozitare de xxxxxxxx lei, reprezentând valoarea livrărilor pentru care nu se justifică scutirea documentelor prev. la art. 2 alin. 2 din OMEF nr. 242/2007, a arătat că factura de export nr./10.2008, în valoare de xxxxxx euro (xxxxxx lei) cu TVA scutită, cu drept de deducere, împreună cu unul dintre documentele menționate la textul mai sus menționat la lit. b justifică scutirea de TVA și nu este relevant că pe documentul CMR nu s-a aplicat semnătura și ștampila destinatarului, cu atât mai mult cu cât a fost îndeplinită și condiția de la lit. a, importantă fiind, în acest context, ștampila autorității vamale din Ucraina, fapt necontestat de organele de control, așadar reclamanta nu datorează TVA colectată suplimentar în sumă de xxxxx lei; pe de altă parte, a arătat că are dreptul la deducerea sumei de 48 lei aferentă facturii nr./09.2008 față de dispozițiile art. 145 din Codul fiscal, a mai arătat și faptul că are dreptul la deducerea sumei de xxxx lei, reprezentând TVA pentru transportul cuprins în baza de impozitare la import, în ceea ce privește transporturile efectuate și facturate de către SC A SRL și SC P SRL fiindcă prestările de servicii (achiziții de servicii de transport internațional pentru importurile de mărfuri), sunt operațiuni scutite de taxă conform art. 143 alin. 1 lit. d din Legea nr. 571/2003, fiind direct legată de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din acest act normativ, prezentând organelor de inspecție fiscală DVI și documentele CMR; a mai menționat că a dedus TVA în sumă de xxxxx lei, reprezentând servicii de transport de mărfuri efectuate pe ruta România — Italia și Italia - România, facturate de diverse societăți din țară care nu sunt aferente operațiunilor taxabile în sensul că aceste transporturi nu sunt însoțite de documente CMR și acte de însoțire a mărfii care să dovedească că transporturile au fost efectuate în legătură cu bunurile achiziționate sau livrate de reclamantă, iar facturile de transport nu pot fi justificate că au fost efectuate pentru petentă, fiind efectuate pe relația Italia - Ucraina, iar pentru bunurile ce fac obiectul contractului nr.

2/2002, încheiat cu firma din Ungaria și care implică achiziții, respectiv livrări de bunuri intracomunitare, costul transportului de la sediul societății din Italia în Arad și din Arad în Italia nu este în sarcina G SPA dacă părțile au convenit altfel și facturile de transport au fost emise pentru petentă; a mai arătat că investițiile efectuate de reclamantă în hala proprietatea SC G SRL constau în lucrări de reparații și întreținere a clădirii închiriate, clădirea nu a fost construită și nici transformată, efectuându-se doar reparații, prin urmare ajustarea TVA cu suma de xxxxx lei în favoarea statului nu este legală.

Prin întâmpinare pârâta a solicitat în prealabil trimiterea dosarului la Curtea de Apel Timișoara, invocând excepția de litispendență în temeiul art. 163 Cod procedură civilă, ce a fost soluționată de către instanță, potrivit celor consemnate în încheierea ședinței publice din 11 mai 2010, mai apoi cerând și respingerea acțiunii, susținând că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod corect TVA colectată suplimentar în sumă de xxxx lei, în contextul legislației aplicabile, deoarece în condițiile în care bunurile în sumă de xxxxxx lei nu au putut fi identificate faptic, nu au fost supuse inventarierii la data de 12.2008 și prin urmare, corect și legal inspecția fiscală a considerat că acestea au fost puse la dispoziția altor persoane cu titlu gratuit, operațiune care este asimilată livrărilor de bunuri, respectiv prestărilor de servicii efectuate cu plată, a mai arătat că legat de suma de xxxx lei, reprezentând TVA suplimentar calculată asupra bazei de impozitare de xxxxxx lei, nu se justifică scutirea cu documentele de care s-a prevalat reclamanta în condițiile în care documentul de export nu este certificat de biroul vamal de ieșire din spațiul comunitar, iar documentul de transport CMR nu poartă semnătura și ștampila destinatarului, în mod întemeiat nu s-a acordat drept de deducere pentru sumele de xxx și xxx lei cu același titlu, față de prevederile art. 46 alin. 1 din Normele Metodologice de Aplicare a Legii nr. 571/2003, iar privitor la suma de 48 lei, reprezentând TVA aferentă achizițiilor la care s-a făcut referire în raport, societatea a încălcat prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Codul fiscal, sunt nefondate criticile și pentru suma de xxx lei cu același titlu, pentru că reclamanta nu a refacturat cheltuielile cu apă și energie către chiriași, s-a apreciat că organele de inspecție fiscală în mod corect nu au acordat exercitarea dreptului de deducere și dreptul de deducere a TVA aferentă serviciilor de transport internațional, serviciile în discuție întrunind condițiile de scutire de TVA ori furnizorii au emis facturile înscriind și TVA aferente în acestea, a apreciat că reclamanta nu poate exercita același drept nici pentru suma de xxxx lei, aferentă achizițiilor reprezentând servicii de transport de mărfuri care nu sunt aferente operațiunilor taxabile ale societății verificate și a mai menționat și faptul că, deși societatea a susținut că lucrările de la SC G SRL sunt lucrări de reparații și întreținere nu a probat cu documente cele susținute.

Din actele și lucrările dosarului instanța reține în fapt că reclamanta a fost supusă unei inspecții fiscale de către pârâtă, având ca obiect verificarea tematică a TVA, ca urmare a depunerii de către aceasta a deconturilor cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare, cu control ulterior, inspecție ce a fost consemnată în registrul unic de control al agentului verificat seria A nr. xxxxx la poziția nr. /06.2009, întocmindu-se raportul de inspecție fiscală din 11.2009, cuprinzând concluziile aferente inspecției realizate și alte constatări, făcându-se și mențiunile referitoare la discuția finală cu contribuabilul, iar în urma inspecției fiscale

menționate s-au stabilit obligații suplimentare în sarcina reclamantei, respectiv un debit suplimentar în sumă de xxxxxx lei la o bază impozabilă stabilită suplimentar de xxxxxxxx lei pentru perioada 01.09.2008 - 30.04.2009, reprezentând TVA suplimentară, din care xxxxx lei colectată suplimentar și respectiv xxxxxxxx lei dedusă eronat, la care s-au calculat de către organele fiscale și majorări TVA pentru perioada 28.10.2008 - 24.11.2009 în sumă de xxxxxxxx lei în raport cu o bază impozabilă stabilită suplimentar de xxxxxx lei, aplicându-i-se reclamantei și amenda reglementată de Legea nr. 82/1991 în cuantum de xxxxx lei, suma totală de plată stabilită fiind aceea de xxxx lei, emițându-se pe cale de consecință și decizia de impunere nr. xxxxxx/11.2009, împotriva căreia, ca și a raportului de inspecție fiscală, formulându-se contestație de către reclamantă, reprezentând plângere prealabilă potrivit art 7 din Legea nr. 554/2004, prin care contestație au fost atacate și acte ce nu fac obiectul judecății de față, aceasta fiind soluționată prin decizia nr. xxxxxxxx/03.2010, emisă de pârâtă, prin care s-a respins această contestație, astfel încât reclamanta a formulat acțiunea de față pe calea contenciosului administrativ, potrivit petitelor din cererea introductivă de instanță.

Față de starea de fapt reținută mai sus, instanța constată că acțiunea reclamantei este în parte întemeiată pentru considerentele ce se vor evidenția în cele ce urmează.

Astfel, în contextul probațiunii cu înscrisuri administrată atât de către reclamantă, cât și de către pârâtă în cauza de față, avându-se în vedere susținerile acțiunii introductive de instanță și respectiv apărările în fond ale pârâtei din întâmpinarea depusă la dosarul cauzei, pentru lămurirea stării de fapt în mod neîndoielnic, în sensul art. 201 Cod procedură civilă, instanța a încuviințat efectuarea unei expertize judiciare contabile fiscale având drept obiectiv stabilirea de către expert a împrejurării dacă reclamanta, societate comercială datorează suma de xxxxxxxx lei, reprezentând TVA stabilită de organele fiscale și accesoriile aferente acesteia, potrivit celor consemnate în încheierea ședinței publice din 11 mai 2010, concluzionându-se în lucrarea de specialitate depusă la dosarul cauzei de către expertul contabil, având și dubla calitate de consultant fiscal, Belean Pavel, că față de suma aflată în litigiu în fața instanței de contencios administrativ de xxxx lei și accesoriile aferente acesteia, organele de inspecție fiscală au stabilit în mod eronat suma de xxxx lei, reprezentând impozit principal și respectiv xxxxx lei, reprezentând accesorii, iar în urma obiecțiilor formulate de către pârâtă, privitor la raportul de expertiză contabilă fiscală, a adus nuanțări acestor concluzii, reconsiderându-și punctul de vedere privitor la suma de xx lei, vizată de către inspecția fiscală, aferentă achizițiilor conform facturii nr. /09.2008, emisă de SC F SRL, menținându-și însă celelalte concluzii inițial formulate, iar față de nuanțarea menționată s-au adus precizări și referitor la accesorii, reconsiderate de către expert la suma de xxxx lei față de cele inițial menționate în expertiză.

Concluziile raportului de expertiză contabilă apar a fi judicioase și în acord cu dispozițiile legale aplicabile în materiile supuse dezbaterilor contradictorii ale părților și vor fi însușite de către instanța de judecată, în condițiile în care este de precizat că pârâta ar fi trebuit să stabilească măsuri vizând declanșarea procedurilor de inventariere dacă s-a apreciat că există diferență între soldul scriptic și cel faptic al contului 231.01, iar nu sa stabilească lipsa în gestiune numai pe baza declarației contabilului societății, mai fiind de precizat și aceea că după încheierea inspecției

fiscale contul a fost inventariat de către o comisie de inventar constituită de către administratorul societății, ce a relevat faptul că nu există nici o diferență între soldul scriptic și cel faptic al contului menționat, neevidențiindu-se nici un minus de gestiune, în concluzie temeiul de drept de care s-a prevalat pârâta cu prilejul inspecției fiscale respectiv art. 128 alin.4 lit.d din legea nr.571/2003 nu poate fi acceptat de catre instanta cata vreme lipsa din gestiune poate fi stabilita doar de catre Comisia de inventariere instituita in mod legal potrivit art. 7 alin. 1 din Legea contabilității raportat la pct. 6 alin. 1 dmOMFP nr. 2861/2009.

În ceea ce privește operațiunile de export la care au făcut referire părțile litigante, se impune cu necesitate concluzia că aceasta a fost dovedită într-o măsură suficientă, iar operațiunea menționată beneficiază de scutirea de TVA în condițiile în care legislația aplicabilă impune, pentru ca un exportator să beneficieze de scutirea de TVA de livrare (art. 143 alin. 1 lit. a din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare), să prezinte factura care să conțină informațiile de la art. 155 alin. 5 din același cod și care să ateste realizarea exportului, statuându-se pe de altă parte, prin Ordinul nr. 2421/2007, emis de Ministerul Economiei și Finanțelor, că factura trebuie să conțină informațiile de la textul de lege mai sus menționat sau dacă transportul bunurilor nu presupune o tranzacție, documentele solicitate de autoritatea vamală pentru întocmirea declarației vamale de export justifică scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. 1 lit. a din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, justificată astfel de către exportator, în concret revlamanta a justificat exportul contestat de către pârâtă prin factura depusă la dosarul cauzei nr...../10.2008 în care sunt menționate datele cerute la art. 155 alin. 5 din Codul Fiscal și contractul de lucru în Lohn nr. încheiat cu firma din Ucraina, reclamanta mai prezentând în plus și CMR - ui pentru transport, precum și declarația vamală în cauză cu vizele necesare nr. 3....., realizată la vama Ucraina și care se referă la aceeași marfă din factură și nu în ultimul rând declarația vamală de export nr./2008, cu viza Vămii Arad.

Cât privește suma de xxxxxxxx lei, reprezentând TVA, pentru care nu s-a acordat drept de deducere expertul a constatat în mod corect, în lucrarea de specialitate efectuată, că din aceasta reclamanta are dreptul la deducere pentru suma de xxxxxxlei cu acest titlu, în condițiile în care potrivit cap. XIV art. 159 din Codul fiscal coroborat cu pct. 81¹ alin. 2 din HG nr. 1579/2007 organele de control fiscal au obligația să permită deducerea TVA în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte dacă pe perioada desfășurării controlului documentele respective sunt corectate în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. în concret, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au susținut că facturile din anexa 7 care conțin TVA de colectat de la transportatori sunt incorect întocmite deoarece transporturile respective sunt aferente bunurilor importate și fiind cuprinse în baza de impozitare a importatorului sunt scutite de TVA pentru suma de xxxxx lei puteau fi operate corecturile necesare prin emiterea unei facturi cu minus și apoi a uneia corecte, ori inspecția fiscală a exclus de la deducere această sumă chiar și după cu transportul, reclamanta rămânând cu o sumă în minus la deductibil deoarece factura cu minus stornează încă o dată taxa pe valoare adăugată deductibilă, impunându-se așadar concluzia că în mod corect a subliniat expertul contabil în cauză că suma în discuție și penalitățile aferente trebuie anulate

fiindcă bugetul a încasat necuvenit acest TVA de la transportator care la rândul său a colectat din eroare acest TVA de la reclamantă.

Cât privește suma de xxxxxx lei și accesoriile aferente, întemeiat s-a apreciat în expertiză că există suficiente justificări în considerarea faptului că transporturile evidențiate în anexa 8 sunt strâns având așadar drept de deducere a TVA în temeiul prevederilor art. 145 alin. 2 lit. a din Codul fiscal, în contextul în care la anexa menționată din raportul de inspecție fiscală s-a strecurat p eroare materiala în sensul că s-a făcut o inversare între facturile care reflectau transport de marfă și cele care reflectau transport fără marfa, făcându-se așadar rectificarea că factura nr. /12.2008 cu valoare a TVA de xxx lei se scoate din prima parte a tabelului și se trece în a doua, deoarece reprezintă un transport în gol, iar factura nr. xxxxx/xxxxx.2009, cu valoare a TVA de xxx lei se scoate din partea a doua a tabelului și se introduce în prima parte, deoarece reprezintă un transport de marfa, în ceea ce privește factura de transport nr. xx/2008 cu o valoare a TVA de xxxx lei, din documentele anexate la aceasta rezultă că reclamanta este furnizor, beneficiar este firma TOB Alitoni, din al doilea CMR rezultă că punctul de plecare a fost Airex Import - Export Italia destinatarul fiind LLC Premium Star Ucraina cu via Arad, unde s-a încărcat de la reclamantă bunuri conform facturii atașate la factura de transport menționată, destinatarul transportului fiind societatea mai înainte menționată în calitate de subcontractant al reclamantei, iar conform înțelegerii părților aceasta din urmă s-a obligat să plătească contravaloarea transportului, în ceea ce privește factura de transport nr. xxxxxxxx/.10.2008, cu valoare a TVA de 819 lei s-a atașat acesteia factura nr. xxxxx/2008 din care rezultă că furnizorul este reclamanta, beneficiarul fiind Borostargy Kft Ungaria, acest beneficiar dispunând ca marfa să nu fie livrată în Ungaria ci în Italia la firma G SPA, documentul CMR anexat confirmând ruta România - Italia, situația fiind similară și pentru facturile de transport nr. ./..... 11.2008 și respectiv nr. /2009, în vreme ce pentru facturile cu o valoare a TVA de xxx lei nu s-au atașat documente justificative pentru că transporturile respective s-au făcut fara încărcătură dar în interesul prestatorilor se servicii.

În fine, în ceea ce privește suma de xxxxx lei, reprezentând ajustarea dreptului de deducere a TVA aferentă unor bunuri de capital în sumă de xxxxx lei, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 149 alin. 3 lit. a din Codul fiscal, ci cele ale art. 149 alin. 1 lit. a din același cod, în condițiile în care la expirarea contractului de închiriere încheiat cu SC G SRL s-a încheiat un alt contract de comodat valid cu data de 01.01.2009 pentru o perioadă de 5 ani, iar în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. 1 și alin. 11 lit. c din Legea nr. 571/2003, reclamanta este în drept să-și amortizeze activele fixe care au îmbunătățit funcționalitatea halei închiriate pe perioada contractului de închiriere, amortizarea calculându-se pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe închiriate, prin urmare activele fixe în sumă de xxxxxx lei au fost amortizate integral și prin urmare la 31.03.2009 soldul contului 212.0 era 0, cu 7 luni mai înainte de inspecția fiscală, prin urmare greșit a mai stabilit pârâta un impozit suplimentar prin ajustarea TVA la o situație inexistentă.

În raport cu cele reținute mai sus, apar ca fiind neîntemeiate apărările în fond ale pârâtei din întâmpinarea depusă la dosarul cauzei, care astfel vor fi înlăturate

de către instanță, ca și obiecțiunile formulate de către această parte litigantă !a raportul de expertiză contabilă fiscală.

De altfel, este lesne de observat că, în condițiile în care raportul de expertiză enunțat este pe deplin lămuritor în ceea ce privește starea de fapt, iar concluziile sale se circumscriu în mod corespunzător prevederilor legale în materie la care s-a făcut referire pe parcursul considerentelor de față, pârâta nu a solicitat o eventuală întregire a expertizei și nici o expertiză contrarie, în sensul dispozițiilor art. 212 alin. 1 Cod procedură civilă, în combaterea concluziilor lucrării de specialitate efectuate în cauză.

Astfel fiind, se impune cu necesitate concluzia că prin raportul de inspecție fiscală întocmit de către pârâtă, ca și prin decizia de impunere emisă ca un corolar, reclamanta a fost prejudiciată în drepturile sale legitime în sensul prevederilor art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 lit. a din Legea nr. 554/2004, și prin urmare apare ca fiind lipsită de temei legal și decizia pe care aceasta a emis-o în cadrul procedurii prealabile, în soluționarea contestației reclamantei la actele administrativ-fiscale mai sus menționate.

Pe cale de consecință, pentru toate considerentele de mai sus, văzând și dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța urmează să admită în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC X SRL Arad, împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad -Activitatea de Inspecție Fiscală, va anula în parte decizia de impunere nr. 828/24.11.2009, emisă de pârâtă pentru suma de xxxxx lei, reprezentând impozit principal și 9154 lei, reprezentând accesorii aferente și în parte raportul de inspecție fiscală nr. xxxxxx/2009, întocmit de aceeași pârâtă, pentru aceleași sume antemenționate și va anula în parte decizia nr./2010, emisă de pârâtă, prin Biroul Soluționare Contestații, în partea privitoare la soluționarea contestației reclamantei împotriva deciziei de impunere și raportului de inspecție fiscală identificate mai sus, pentru debitele menționate.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă, ca parte căzută în pretenții, ca fi obligată pârâta să plătească reclamantei xxxxx5 lei reprezentând cheltuieli de judecată justificate.

Pentru aceste motive In
numele legii
H o t ă r ă ș t e

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC X SRL și sediul procesual ales la Cabinete de avocat împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, cu și în consecință:

Anulează în parte decizia de impunere nr./2009, emisă de pârâtă pentru suma de xxxxxx lei reprezentand impozit principal și xxxx lei, reprezentând

accesorii aferente și în parte raportul de inspecție fiscală nr. xxxxx/11.2009, întocmit de aceeași pârâtă, pentru aceleași sume antemenționate.

Anulează în parte decizia nr. xxxx/03.2010, emisă de pârâtă, prin Biroul Soluționare Contestații, în partea privitoare la soluționarea contestației reclamantei împotriva deciziei de impunere și raportului de inspecție fiscală identificate mai sus, pentru debitele menționate.

Obligă pe pârâtă să plătească reclamantei xxxx lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din noiembrie 2010.

Președinte

Grefier